

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 4. Romani rebellant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII. cogeret. Revera etiam Episcopi contra
 A C. IIII. id Papæ promissum reclamabant.

§. IV.

Romani rebellant.

Chron. Cass. **R**omani igitur, cum audissent Papam
 6. 39. esse captivum, tantus eorum animos
 tumultus & indignatio occupavit, ut
 protinus Germanos omnes, qui vel ora-
 tionis, vel alterius cujuscunque negotii
 causa urbem ingressi fuerant, necarent.
 Postera die ex Urbe erumpentes conser-
 ta pugna plurimos de Imperatoris exer-
 citu obruncant, & spolia cæсорum corpo-
 ribus detrahunt. Mox acrius restaura-
 to prælio Teutones e porticu S. Petri
 pæne propellunt, ipsum Imperatorem
 equo dejiciunt & in facie vulnerant.
 Quod ubi Otto Comes Mediolanensis
 conspexit, se se pro Imperatore morti
 obiciens equum illi suum, ut evaderet,
 admovet. Nec mora Otto a Roma-
 nis capitur, ac in urbem deductus minu-
 tatim conciditur. Ejus carnes in platea
 canibus devorandæ relictæ sunt. Nihil
 nisi ingruentes noctis tenebræ in mutua
 cæde insanientes dividere potuit, incli-
 nante ad Romanos victoria. Ergo Ger-
 mani se se in castra receperunt, & bi-
 duum integrum ad omnem hostium mo-
 tum intenti arma ponere non ausi sunt.

Adve-

Adveniente nocte Joannes Tusculanus Episcopus Populum Romanum ad Concionem vocatum alloquitur in hunc modum: *Quamquam, carissimi filii, alacritati virtutique vestræ stimuli exhortationum admovendi non sint, cogitate tamen, quam necessarium quam gloria plenum susceperitis bellum. Pro vita enim vestra, pro libertate, pro honore, pro defensione Apostolicæ Sedis pugnatis. Filii vestri contra fas & omnium gentium jura tenentur in vinculis, Petri Apostoli Basilica, toto orbe terrarum venerabilis, armis, cadaveribus, sanie & cruore plena est; quæ unquam audita est inmanior pestis? Pontifex Apostolicæ Sedis a barbaris hominibus vinctus custoditur. Omnis Ordo Sacerdotalis, tota Ecclesiastica Dignitas, carceri ac tenebris addicta est. Ipsa prorsus Mater Ecclesia attrita gemit, imploratque opem vestram. Ergo toto animo, totis viribus periclitanti succurrite; nam si hostes vos viros esse cognoverint, non pugnam, sed fugam parabunt. Tandem ut promptiores ad ulciscendum tantum scelus arma capiat, spem & fiduciam nostram in misericordia Dei & Beatorum Apostolorum Petri & Pauli ponentes ab omnibus vos peccatis absolvimus.* Hac oratione Romani vehementer accensi, omnes adversus Imperatorem Henricum se Sacramento constringunt, cun-

Secul. XII. A.C. IIII. Etos, qui se in hoc bello adjuvarent, pro
fratribus habituri.

Ubi Regi nunciatum est, Romanos ad bellum propulsandum animos obfirmasse, eadem nocte ex Ecclesia S. Petri profugiens Pontificem secum abstraxit, quem post biduum Sacris vestibus exui & funibus vinciri iussit; trahebantur etiam Clericorum Laicorumque plurimi vinculis constricti. Porro nemini Latino- rum Pontificem alloqui licebat, sed honorifice custodiebatur ab Optimatibus Germanis, quorum princeps Udalricus Patriarcha Aquilejensis erat. At vero Conradus Archiepiscopus Salisburgen- sis, cum captum vinctumque fuisse Sum- mum Pontificem palam indignaretur, tantam Regis iram in se concitavit, ut compluribus annis, si mortem vellet ef- fugere, ei in variis locis exulandum fue- rit. (*) Interea Episcopus Tusculanen- sis, datis ad omnes amicos epistolis, Fi- deles ad auxilium contra hostes Eccle- siæ accelerandum permovere conabatur.

Quam-

(*) De Conrado Archiepiscopo Salisburgen- si Eminentissimus Baronius ex Ottone Frisingensi hæc verba inseruit: *Cui (Conrado Archiepisco- po) dum quidam ex Ministris Regis, Henricus cognomento, Caput evaginato gladio mor- tem interminaretur: tanquam pro Iustitia mori*

Quamvis vero Henricus Rex agros Romanorum depopularetur, ipsorumque animos nunc oblata pecunia, nunc dolis tentaret, nihil eos a fide Pontifici data deducere valuit. Itaque variis sibi que contrariis consiliis Henrici mens distrahebatur, & tunc quidem jurejurando comminari ausus est, se Papam eosque, quos vinculis ligatos in sua potestate habebat, vel interfectorum, vel membris truncaturum esse, sed tandem promisit, se omnes libertati redditurum, si modo Pontifex Jus investiendi ipsi indulgeret, affirmans se nolle vel Jura vel Officia Ecclesiastica, sed solum Regalia seu Ditiones & Jura, Cæsareæ Majestati competentia, Clericis tribuere.

§. V.

Papa Jus investiendi Henrico Regi concedit.

Diu reluctatus est Pontifex, quod mallet vitam ponere, quam pati, ut Ecclesiæ jura violarentur; cum vero amici vehementer rogarent, ut molliri se

O 4

sine-

mori optans, jugulum præbuit, malens, si illi minas ad effectum perducere voluisset, temporalem vitam finire, quam tanti piaculi scelus dissimulare. Ceterum non prius quam post novem annos ad suam Sedem Conradus reductus legitur.